Podatel:
Bc. Čeněk Řehoř
Vinařská 1800, 266 01 Beroun
[redacted]

Adresát:
CHAPS spol. s r.o.
Bráfova 1617/21
616 00 Brno

IDDS: s7xvk9s

Dne: 2. 2. 2026

Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace

Dnes 15. prosince 2025 jsem společnosti CHAPS spol. s r.o. (povinnému subjektu) podal datovou schránkou žádost o informace podle zák. 106/1999 Sb. (InfZ), ve znění pozdějších předpisů. Předmětem této žádosti bylo:

Poskytnutí seznamu úplných a zkrácených názvů zastávek obsažených:

a) v CIS JŘ, jakož i

b) ve výstupech z něj uveřejňovaných

pro jízdní řád 2026.[1]

Dále: *strojově zpracovatelné informace o rozšířených přepravních možnostech a dalších službách v těchto zastávkách, které jsou evidované v CIS JŘ podle § 9 vyhlášky č. 122/2014 Sb.*

V průběhu návazných procesů byl předmět žádosti přesněji ukotven jako „*seznam úplných a zkrácených názvů zastávek a vybraných informací o rozšířených přepravních možnostech a dalších službách v zastávce podle bodu 3 přílohy č. 2 k vyhlášce č. 122/2014 Sb.*“.

Povinný subjekt na tuto žádost odpověděl neformální zprávou v domnění, že „v případě kladného vyřízení žádosti o informace povinné subjekty nevydávají rozhodnutí, požadavky na náležitosti rozhodnutí dle správního řádu se tudíž neuplatní.“ Odst. (4) § 68 zák. 500/2004 (Správní řád) však uvádí, že v případě vyhovění lze opomenout pouze odůvodnění rozhodnutí, nikoli výrokovou část a poučení účastníka. Povinný subjekt tyto nedostatky nicméně vyřešil autoremedurou v podobě vydání formálního rozhodnutí.

V rozhodnutí jsem byl povinným subjektem vyrozuměn, že poskytnutí informací podléhá úhradě za provedení činnosti nad rámec běžné pracovní agendy zaměstnanců. Proti tomuto rozhodnutí tímto podávám, podle § 16a odst. (1) písm. d) InfZ, stížnost na postup, a to z následujících důvodů:

1. Uvedená kalkulace výše úhrady (hodinová sazba 2000,- Kč) není v souladu se sazebníkem úhrad uveřejněným povinným subjektem[2]. Tento sazebník hovoří o maximální hodinové sazbě ve výši 500,- Kč. Mám za to, že by tudíž požadovaná úhrada měla být podle § 16a odst. (7) písm. b) snížena.

[1] V původní žádosti nepřítomné odrážky a zopakovaná předložka byly do textu přidány pro snazší porozumění netriviálnímu rozvití větných členů, které povinnému subjektu, soudě dle rozhodnutí, opakovaně činilo potíže. Pro zamezení pochybnostem se mohu odkázat např. na odst. (1) písm. f) článku 34 Nařízení evropského parlamentu a rady o správě energetické unie (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016PC0759R(01)), jehož znění používá k ustanovení slučovacího poměru mezi dvěma příslovečnými určeními podobné prostředky.

[2] Viz https://www.chaps.cz/files/cis/sazebnikuhrad.pdf (citováno k 27. 1. 2026, archiv https://web.archive.org/web/20260127205521/https://www.chaps.cz/files/cis/sazebnikuhrad.pdf)

2. I v případě, že nadřízený orgán, nebo sám povinný subjekt (podle § 16a odst (5)) úhradu sníží, se domnívám, že by požadavek úhrady měl být v souladu s rozhodovací praxí zrušen.

   Důvodem je, že povinný subjekt dostatečně nepopsal, z jakých konkrétních úkonů byla uvedená hodinová dotace vyčíslena. Uvedl toliko, že je nutná „kompilace více různých zdrojových seznamů včetně nezbytné komparace a revize informací uvedených v daných seznamech vč. identifikace míst pro sloučení". Dále však nerozebral, o jaké zdrojové seznamy se jedná, jakou strukturu mají, z jaké práce sestává „nezbytná komparace a revize informací" ani jak probíhá „identifikace míst pro sloučení". Z rozhodnutí rovněž není patrné, jakou podobu by výsledné informace měly – žádost se týkala informací v rozsahu přinejmenším tří datových položek (úplný název zastávky, zkrácený název zastávky, informace o rozšířených přepravních možnostech a dalších službách), zatímco rozhodnutí povinného subjektu hovoří pouze o „kompilaci dvou samostatných souborů". Není tedy zřejmé, zda by poskytnuté informace vůbec naplňovaly předmět žádosti.

   Rozhodovací praxe[3] k tomuto uvádí, že „*smyslem zákonné povinnosti povinného subjektu odůvodnit oznámení o požadavku k úhradě účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace, je nepochybně umožnit žadateli o informaci, aby sám posoudil, zda informace, které mu budou po provedení úhrady poskytnuty, skutečně odpovídají předmětu jeho žádosti a tedy, zda celková výše úhrady byla řádně a v souladu se zákonem vyčíslena.*" Z odůvodnění úhrady povinným subjektem však nelze tyto skutečnosti posoudit, ani jinak její oprávněnost přezkoumat, pročež mám za to, že by měla podle § 17 odst. 4 být zrušena.

3. Konečně, požadavek úhrady je podle § 17 odst. (1) InfZ možné požadovat výhradně za náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Z rozhodnutí je ovšem patrné, že povinný subjekt úhradu požaduje za vytvoření kvalitativně nových informací, resp. jejich kompilaci. Tomu ostatně nasvědčuje odstavec (25) rozhodnutí, podle kterého je „v tomto ohledu tedy naplněn důvod pro odmítnutí Žádosti ve smyslu § 11b InfZ." Požadavek na úhradu by pak splňoval spíše charakter obchodní nabídky spíše než vyřízení žádosti podle InfZ[4]. Postup povinného subjektu je ovšem v tomto sporný a téměř až enigmatický, neboť z něj vyplývá, že tutéž žádost zároveň odmítl i neodmítl.

   Navrhuji tedy nadřízenému orgánu přezkoumat postup povinného subjektu a rozhodnout, zda je požadavek úhrady vůbec přípustný v kontextu existence a formy požadovaných informací.

Vzhledem k výše uvedeným ambivalencím v rozhodovacím procesu rovněž vedle této stížnosti podávám odvolání v samostatném dokumentu.

V souladu s § 16a odst. (5) InfZ žádám povinný subjekt o předložení stížnosti nadřízenému orgánu.

---

[3] Rozhodnutí Ministerstva dopravy sp. zn. MD-57676/2024-072/2, https://extranet.kr-vysocina.cz/poskytnute-informace/download/1328

[4] Snaze o využití InfZ k navazování obchodních poměrů ze strany povinného subjektu ostatně nasvědčuje i výzva k osobnímu setkání (pro InfZ zcela atypická) a e-mailovému/telefonnímu kontaktu v prvotní neformální reakci na žádost. Jakkoli lukrativní mi nabídka setkání s firmou, která je v open-data kruzích ekvivalentem Dartha Vadera, připadá, rád bych povinný subjekt vyrozuměl, že za žádnou obchodní korporaci nejednám, ani jí nejsem nastrčen. Účelem žádosti je aplikace práva na opakované použití informací veřejného sektoru, které by InfZ měl zajišťovat.